

Bojan Oblak
Ljubljana
1000 Ljubljana

Ljubljana, 25.9.2012

Okrožno sodišče v Ljubljani
Urad predsednika sodišča
Predsednik Anton Panjan
Tavčarjeva 9

1503 Ljubljana

OKROŽNO SODIŠČE V LJUBLJANI GLAVNA PISARNA		2
Prejeto	25 -09- 2012	Priloge: /
Sprejel:	[Signature]	

Predmet: **Odprto pismo predsedniku Okrožnega sodišča v Ljubljani**

V zadevi: Poročilo v zadevi očitanih povezav sodnikov in stečajnih upraviteljev

Zveza: Su 47/2012 z dne 18.9.2012

Spoštovani gospod predsednik !

Dne 18.9.2012 ste za predsednika Vrhovnega sodišča RS pripravili »Poročilo v zadevi očitanih povezav sodnikov in stečajnih upraviteljev«, ki je javno objavljeno na spletni strani naslovnega sodišča. V poročilu ste v 13 točkah poskušali pojasniti nekatere dogodke in predstavili stališče dveh v medijih najbolj izpostavljenih sodnic Oddelka za gospodarsko sodstvo.

Ob prebiranju Vašega poročila ugotavljam, da (ponovno) navajate nekatere neresnice in potvarjate nekatera dejstva, na kar sem Vas v pismu z dne 21.9.2012, ki se je nanašalo na Vaš nedavni nastop v oddaji »TV Klub«, že opozoril. Zato ponovno izpostavljam nekatere očitne dezinformacije in netočnosti, hkrati pa o nekaterih zapisanih stališčih podajam svoje mnenje oziroma videnje. Ker gre za odgovor na javno objavljen zapis, svoje tokratno pismo posredujem tudi širši javnosti.

Pod tč.1 ste v poročilu zapisali: »Ker se poročilo nanaša tudi na obdobje pred letom 2008 je potrebno upoštevati zakonodajni okvir, ki se je na tem področju spreminjal. Stečajni zakon, ki je veljal do 01.10.2008, je urejal način imenovanja stečajnih upravitelj na ta način, da je samo imenovanje prepuščal stečajnemu senatu. Novi stečajni zakon, ki je bil veljaven konec leta 2008 pa je na tem področju vpeljal novost in sicer avtomatizem pri imenovanju stečajnega upravitelja na podlagi liste stečajnih upraviteljev, ki jih za posamezno sodišče vodi Ministrstvo za pravosodje. Tako po zakonu, ki je veljal do leta 2008 (ZPPSL), kot po novem zakonu (ZFPPIPP), pa je stečajni upravitelj opredeljen kot poseben organ v stečajnem postopku, katerega naloga je po eni strani, da velja za zakonitega zastopnika stečajnega dolžnika, po drugi strani pa je to organ, ki ima prirejene pristojnosti v razmerju do stečajnega sodišča. Za njega velja stopnja profesionalne skrbnosti pri zagotavljanju ključne vloge, to je pri vnovčevanju premoženja stečajnega dolžnika in čim bolj uspešnem poplačilu upnikov v

stečajnem postopku. Samo dodeljevanje stečajnih spisov posameznim stečajnim sodnikom je urejeno v letnem razporedu dela v skladu s Sodnim redom. Ker se tudi v stečajnem postopku smiselno uporabljajo določila ZPP, tudi za sodnike v tem postopku veljajo pravila o izločitvi sodnika v smislu 77. člena ZPP. To velja tako za izločitvene kot za odklonilne razloge sodnika».

Glede zapsanega je potrebno opozoriti:

- Stečajnemu upravitelju se pripisujejo različne vloge: poleg zastopnika stečajnega dolžnika naj bi bil tudi procesni organ sodišča. Pozablja pa se, da naj bi bil upravitelj v stečaju tudi (ali predvsem) zastopnik interesov stečajnih upnikov. Slednje nekateri upravitelji žal pozabljajo in morda ni slučajno, da ste to upraviteljevo vlogo pozabili omeniti tudi Vi, gospod predsednik. To je dodatno potrdilo, da se vloga oziroma interes upnikov v insolvenčnih postopkih povsem zapostavlja.
- Ne glede na nov sistem dodeljevanja zadev upraviteljem (za katerega nekateri trdijo, da ga je mogoče zaobiti, v neodvisno in pošteno dodeljevanje pa ne verjamejo več niti upravitelji) ostaja dejstvo, da upravitelji s sodniki tako ali drugače sodelujejo. Nekateri tudi preveč tesno oziroma prijateljsko. In ostaja dejstvo, da so tudi po uveljavitvi ZFPPIP (1.10.2008) nekateri »stari« stečajni postopki ostali odprti in se še nadalje vodijo v enaki kadrovski zasedbi. S to razliko, da se po novem upravitelj vse dogovori s sodnikom posameznikom, saj nad seboj nima več tričlanski senat, kot je veljalo v času ZPPSL.
- Obveznost ravnanja upravitelja po »stopnji profesionalne skrbnosti« je le gola teorija, če se nad upraviteljem ne vrši ustrezen nadzor. In prav tega nadzora pogosto ni; nekateri sodniki ga ne izvajajo, ker upravitelju absolutno zaupajo, drugi zato, ker ne premorejo ustreznih strokovnih znanj. Upniki pa tega nadzora ne morejo in ne smejo opravljati, ker sedanja zakonodaja tega ne predvideva oziroma upnikom tovrstnih upravičenj ne podeljuje.
- Resda se tudi v stečajnem postopku smiselno uporabljajo določila ZPP glede pravil o izločitvi sodnika, vendar praksa kaže, da gre za še en izvotljen institut. Slednje je najlepše pokazal primer izločanja stečajne sodnice v stečaju nad HKS Sicuro, kjer ste gladko zavrnilo mojo utemeljeno zahtevo za izločitev, ki je vsebovala kopico očitkov in v kateri sem argumentirano in s številnimi primeri dokazoval izrazito pristransko ravnanje sodnice oziroma njeno izrazito naklonjenost upravitelju. Poleg tega mi je Vaše sodišče preprečilo uporabo z Ustavo in Konvencijo zajamčenih pravnih sredstev na način, da sem zaradi prepoznega vročanja Vašega sklepa o neizločitvi zamudil prekluzivni rok za vložitev pritožbe. Izločitev sodnika je torej »misija nemogoče«, v kolikor se sodna uprava odloči, da bo svojega sodnika za vsako ceno zaščitila pred obtožbami strank sodnih postopkov; ne glede na težo teh obtožb in posledice opustitve ustreznega ukrepanja, ki jih občutijo upniki.

Pod tč.3 ste v poročilu zapisali: *»Glede na to, da so medijsko izpostavljeni trije sodniki tega oddelka, je potrebno pojasniti, da ti trije sodniki že od leta 2009 niso bili več vključeni v specializirano skupino sodnikov, ki je bila zadolžena za stečajne področje. Tem sodnikom je ostalo dodeljenih samo še manjše število stečajnih zadev, ki so bile v zaključni fazi, ostali spisi so se predodelili«.*

Glede zapsanega moram znova opozoriti:

- Ni res, da se trem »suspendiranim« stečajnim sodnikom od leta 2009 niso več dodeljevale nove stečajne zadeve. Dva od teh sodnikov sta namreč vse do konca leta 2009 in celo v letu 2010 prevzemala nove insolvenčne postopke. Kar 16 postopkov se je tema dvema sodnikoma dodelilo v drugem polletju 2009 in kar 7 postopkov se jima je dodelilo leta 2010, pri čemer je bil zadnji postopek enemu od te trojice dodeljen šele dne 6.5.2010 (vir: AJPES). »Suspendenz« je bil torej nenavadno selektiven.
- Tudi ni res, da je tem trem sodnikom ostalo dodeljenih le še manjše število stečajnih zadev, ki so bile v zaključni fazi, saj so vsi trije sodniki na dan 5.10.2010 (dobro leto po »suspendenzi«) še vedno vodili kar **70 insolvenčnih postopkov**: 65 stečajev nad pravnimi osebami, 4 osebne stečaje in 1 likvidacijo. Med temi zadevami so bili tudi nekateri zelo delikatni postopki, v katerih so se dogajale številne nepravilnosti. Dne 14.9.2012 (tri leta po »suspendenzi«) je bilo odprtih še 31 postopkov, ki so bili sprva dodeljeni tem trem sodnikom. Na dan 14.9.2012 dva od »suspendiranih« sodnikov še vedno vodita skupno 6 postopkov zaradi insolventnosti.

- Nekateri insolvenčni postopki so bili v času »suspensa« šele v začetni fazi, kar potrjujejo tudi pravkar našeti podatki in kar je lepo razvidno iz preglednice odprtih insolvenčnih postopkov, katero sem Vam pred dnevi že dostavil. Precej »suspendirancem« dodeljenih postopkov je 3 leta za tem še vedno odprtih, resda pa večine od teh ne vodijo več ti trije sodniki.

Pod tč.4 ste v poročilu zapisali: *»Ti organizacijski ukrepi soupadajo tudi z ukrepom Ministrstvo za pravosodje, ki je julija meseca 2009 na pristojne organe, to je Komisiji za preprečevanje korupcije in Vrhovnemu državnemu tožilstvu Republike Slovenije, podalo zaprosilo za preverbo morebitnih znakov kaznivega dejanja, ki so bili povezani z izdajanjem sklepov o odmeri nagrad upraviteljem v obdobju po spremembi zakona oz. po spremembi podzakonskih predpisov. Ob tem je Ministrstvo za pravosodje objavilo posebno poročilo za javnost 15. julija 2009«.*

Glede zapisanega je potrebno opozoriti:

- V kolikor nepravilnosti pri dodeljevanju nagrad tedaj (sredi leta 2009) ni bilo ugotovljenih, čudi oster ukrep »suspensa«, ki je bil uveden za tri sodnike Vašega sodišča. Suspenz zoper sodnika mora temeljiti na konkretnih in dokazanih nepravilnosti in ne na podlagi nekakšnih govoric. Čudi pa tudi ugotovitev pristojnih organov, glede na dejstvo, da so bile nekatere odločbe o odmeri nagrad izdane v evidentnem nasprotju z veljavnimi predpisi, kar je v več primerih ugotovilo tudi pritožbeno sodišče.
- Tudi tedanja naglica nekaterih sodnikov pri izdajanju sklepov o nagradah, s katerimi se je prehitevalo napovedane omejitve pri odmerah nagrad, je bila zelo zgovorna. Sploh če upoštevamo dejstvo, da taisti sodniki odločajo zelo počasi, kadar gre za pravice oziroma zahteve upnikov in upniškega odbora.

Pod tč.5 ste v poročilu zapisali: *»Po uveljavitvi navedenih organizacijskih ukrepov se je postopoma uvedla izključna specializacija sodnikov insolventnega področja tako, da danes to področje obvladuje pet sodnic tega oddelka, pri čemer je bil ta del oddelka spomladi letošnjega leta fizično ločen v novo poslovno stavbo, ki jo je v ta namen najelo Ministrstvo za pravosodje«.*

Glede zapisanega je potrebno opozoriti:

- Pregled javno objavljenega seznama odprtih insolvenčnih postopkov pokaže, da trenutno insolvenčne postopke pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani vodi **10 sodnikov** (9 sodnic in 1 sodnik), od katerih jih je 5 te postopke vodilo že v letu 2009. To demantira Vašo nedavno javno izrečeno trditev, da na stečajnih zadevah od takrat delajo povsem drugi sodniki.

Pod tč.6 ste v poročilu zapisali: *»Glede na to, da se v medijski izpostavitvi sodnikov s tega področja precejšen del očitkov nanaša na odmero nagrad stečajnim upraviteljem v posameznih zadevah, je potrebno opozoriti, da je ob uveljavitvi ZFPPIPP prišlo tudi do spremembe podzakonskih predpisov, ki so urejali merila in način odmere nagrad stečajnim upraviteljem. Ti podzakonskih predpisi so se po uveljavitvi ZFPPIPP tudi večkrat spreminjali, zato je bilo ravno s tem v zvezi v začetni fazi, predvsem pa do uveljavitve zadnje verzije, ki je uveljavila zgornjo omejitev višine nagrade stečajnim upraviteljem, precej negotovosti v sodni praksi glede uporabe posameznih predpisov v prehodnem obdobju«.*

Glede zapisanega je potrebno opozoriti:

- Eno je negotovost, drugo je vztrajanje na previsokih odmerah tudi po tem, ko se je s pomočjo pritožbenega sodišča vzpostavila določena sodna praksa. Dodaten dvom v nepristranost nekaterih sodnikov pa utrjuje že omenjeno hitenje pri izdajanju odločb, s katerimi se je prehitevalo napovedane omejitve pri odmerah nagrad. Seveda pa ti pojavi niso bili omejeni zgolj na »suspendirane« tri sodnike in tudi ne zgolj na Okrožno sodišče v Ljubljani.

Pod tč.7 ste v poročilu zapisali: *»Kot rečeno so bili ravno s tem v zvezi sproženi določeni postopki s strani pristojnih organov, ki naj bi preverili namige o morebitnih nezakonitih postopkih. Po ustnem zagotovilu pristojnega kriminalista, ki je zadevo vodil, je bila zadeva z dnem 22.09.2011 zaključena s*

poročilom, da kriminalistična preiskava ni zaznala znakov kaznivih dejanj, poročilo pa je bilo posredovano Vrhovnemu državnemu tožilstvu. Navedeno poročilo bomo naknadno priložili k temu poročilu«.

Glede zapisanega je potrebno opozoriti:

- Zanimivo je, da se povsem nezakonita odmera ekstremno visoke nagrade upravitelju v stečajnem postopku št. St 1458/2008 (skupaj kar 464.451 EUR), nad čemer se je (žal prepozno) zgražalo tudi višje sodišče (*»To je realna podoba vrednot v tej družbi«*), pristojnim organom ni zdela problematična. To pa ni edini primer, katerega so *»pristojni organi«* v omenjenih postopkih očitno spregledali. Morda pa se je preiskava opravila zgolj na podlagi razgovora z razpravljajočimi sodniki? Oškodovanci upamo, da bodo v zvezi s tem v prihodnje opravljene nove preiskave in izvajani ustrezni (pred)kazenski postopki, saj so tovrstne prijave že podane, nekatere pa bodo še vložene.

Pod tč.8 ste v poročilu zapisali: *»Pravilnost odločanja sodnikov pri odmeri nagrad stečajnim upraviteljem se je preizkušala tudi s strani pritožbenega sodišča v vseh primerih, ko je kdo od upravičencev s pritožbo posamezne odločbe izpodbijal. Ob tem je potrebno upoštevati tudi, da so vsi sklepi, ki so s tem v zvezi izdani v posameznem stečajnem postopku, od uveljavitve ZFPPIPP javno objavljeni na AJPES in s tem tudi prezentirani vsaki zainteresirani osebi in s tem tudi upniškemu odboru kot enemu od glavnih nadzornih organov«.*

Glede zapisanega je potrebno poudariti:

- Resda se sklepi, ki jih izdajajo stečajni sodniki, večinoma javno objavljajo na spletu, vendar včasih pod zavajajočim nazivom, vsled česar jih marsikdo spregleda, saj njihov naziv ne ustreza dejanski vsebini.
- Žal se pravilnost sklepov o odmeri nagrad ni preizkušala v vseh primerih, saj prizadete stranke (upniki) niso povsod vlagali pritožb zoper sporne sodne odločbe. Sedanja zakonodaja upnike od tega namreč odvrča, saj veljavni taksni zakon (ZST-1), kakor tudi ZFPPIPP ne omogočata povračila stroškov pritožniku (npr. vplačane takse), četudi pritožnik v pritožbenem postopku v celoti uspe. Tudi to je eden od mehanizmov za zmanjševanje pripada zadev in onemogočanje uporabe pravnih sredstev, ki jih deklaratorno omogoča naša Ustava.
- Ni mi znano, kateri zakon upniškemu odboru podeljuje nadzorstveno funkcijo, kajti ZFPPIPP tovrstne določbe ne vsebuje. V stečajnih postopkih, v katerih osebno sodelujem, nas je stečajni sodnik skupaj z upraviteljem vseskozi eksplicitno opozarjal, da upniški odbor nima pristojnosti nadzora nad poslovanjem upravitelja, saj je za to izključno pristojen le stečajni sodnik. Še manj je upniški odbor upravičen nadzorovati stečajnega sodnika. Po sedanji ureditvi upniki z upniškim odborom vred nimajo nikakršnih vsebinskih pristojnosti, s katerimi bi mogli vplivati na vsebino in potek stečajnega postopka, niti nimajo pravice seznaniti se z dejanskim dogajanjem oziroma vpogledati v listine, s katerimi razpolaga zgolj in samo upravitelj. Takšna ureditev je ena glavnih pomanjkljivosti sedanje insolvenčne zakonodaje in ustvarja plodna tla za morebitna koruptivna ravnanja.
- V kolikor si boste natančneje prebrali *»stečajni zakon«* boste lahko ugotovili, da ima procesno legitimacijo za vložitev pritožbe proti sklepu stečajnega sodišča praviloma le stranka postopka zaradi insolventnosti (126. člen ZFPPIPP), pri čemer je stranka postopka le upnik ali insolventni dolžnik (56. člen), ne pa tudi upniški odbor. Slednji je organ stečajnega postopka in praviloma ni procesno legitimiran za izpodbijanje sklepov stečajnega sodnika.

Pod tč.9 ste v poročilu zapisali: *»Izpostavljeno vprašanje velikega števila izdanih nepravilnih odločb o odmeri nagrad stečajnim upraviteljem je eno od meril tudi pri pripravi ocene sodniške službe tako kot velja za vse odločbe, ki so predmet instančnega preizkusa. Zaradi tega ni mogoče stigmatizirati sodnikovega dela vsled morebitne razveljavljene odločbe, saj gre le za vrsto pravnega dela, ki je predmet instančnega preizkusa, pritožbeni rezultat pa je sicer eden od kriterijev ocene sodniške službe«.*

Glede zapsanega je potrebno opozoriti:

- Tudi ta trditev ne drži. S pomočjo urada Informacijske pooblaščenke (odločba št. 021-101/2006/6 z dne 22.1.2007, ki je tudi javno objavljena) sem že pred leti prišel do presenetljive ugotovitve, da Okrožno sodišče v Ljubljani evidentira le število tistih sklepov v okviru predpisanega normativa dela za vsakega posameznega sodnika, ki se po normativu Sodnega sveta šteje kot opravljeno delo. To pa so v stečajnih postopkih le trije sklepi: sklep o začetku, sklep o glavni delitvi in sklep o zaključku postopka. Vsi drugi sklepi sodišč oziroma njihov končni rezultat (predmet izpodbijanja) se torej v stečajnem postopku ne šteje med »opravljeno delo«, torej se pri ostalih sklepih tudi ne ocenjujejo delovne sposobnosti in sposobnost ustnega in pisnega izražanja sodnika, ki vodi insolvenčni postopek. Stečajni sodnik na Vašem sodišču potemtakem lahko izdaja kakršnekoli sklepe, ki so predmet vsakokratnega uspešnega izpodbijanja s strani strank postopka, vendar na sodnikovo osebno oceno takšno malomarno ravnanje (ali zavestno nespoštovanje predpisov in temeljnih pravnih načel) ne vpliva. Če konkretiziram: v stečajnem postopku št. St 1036/2008 smo upniki uspešno izpodbili vsaj 16 sklepov stečajne sodnice, vendar je v evidenco sodničinega (slabega) dela šel le sklep št. St 224/2002-288 z dne 29.9.2005 o glavni razdelitvi, ki je bil s strani višjega sodišča prav tako razveljavljen. Ostalih 15 nezakonito izdanih sklepov na oceno sodnice ni vplivalo. Torej je poklic sodnika edini, kjer lahko nekaznovano delaš napake in ravnaš nezakonito, protiustavno in drugače sporno, brez strahu za osebno oceno in posledično nagrajevanje oziroma napredovanje.
- Vsekakor ni dopustno stigmatizirati dela sodnika, niti ga obsojati za morebitno napako, ki se mu lahko pripeti. Vendar je nedopustno tudi, v kolikor sodnik ponavljajoče krši veljavne predpise in vztrajno ponavlja napake, pri čemer je celo vnaprej opozorjen na morebitno napačno odločitev, kakršno sodniku predlaga upravitelj. Tolikšno število izpodbityh odločb v enem samem postopku napotuje na morebitno pomanjkanje dolžne intelektualne neoporečnosti, pri čemer pri takem sodniku tudi niso zagotovljena zadostna jamstva, ki izključujejo dvome glede njegove nepristranskosti. Na vsa ta dejstva ste bili opozorjeni tudi v zahtevi za izločitev sodnice, katero ste z neverjetno lahkotnostjo v celoti zavrnil.

Pod tč.10 ste v poročilu zapisali: *»V zvezi z izpostavljenimi sodniki je potrebno pojasniti tudi, da je bil v letu 2008 nad delom stečajnega dela oddelka opravljen nadzor s strani višjega sodišča predvsem v smeri poteka postopka starejših zadev. Pri tem je bil npr. izpostavljen stečaj HKS SICURA, ki ga je vodila sodnica Jelka Rozman, ugotovitve pa so bile, da imenovana sodnica postopek vodi tekoče in odločitve sprejema glede na predlog upravitelja in upnikov, pregled pa je izpostavil specifičnost zadeve, glede na to, da je dolžnik hranilno kreditna služba. V tej zadevi je bila opravljena še posebna revizija sodničinega dela zaradi pobude upnika Bojana Oblaka in upniškega odbora komisiji za preprečevanje korupcije, predvsem v smeri odločanja o nagradah stečajnemu upravitelju Branetu Goršetu. Ugotovitve je mogoče povzeti tako, da so bile nekatere odločbe potrjene in nekatere razveljavljene, pri čemer rezultat ni odstopal od povprečja v drugih postopkih, višje sodišče pa je ocenilo, da sodnica pri tem ni odločala s potrebno skrbnostjo in občasno brez potrebnega preverjanja obdobja za katero se je nagrada priznavala. Vse ugotovljene napake pa so bile v pritožbenem postopku odpravljene. Vendar tudi podpredsednik višjega sodišča ni predlagal posebnih ukrepov, saj sodnica Jelka Rozman v tem trenutku stečajnih zadev ne rešuje več«.*

Glede zapsanega je potrebno opozoriti:

- Resda je bil v letu 2008 opravljen nadzor (tudi) stečajnega postopka nad HKS Sicuro, kjer nepravilnosti niso bile ugotovljene. Iz tedaj izdelanega poročila pa je mogoče sklepati, da je bil nadzor (podobno kot je to praksa pri obravnavanju nadzorstvenih pritožb) opravljen na podlagi izjav stečajne sodnice, katera seveda ni priznala lastnih napak, pač pa je kot problematično izpostavila pretirano angažiranje upnikov oziroma upniškega odbora. Ugotovitve nadzora so bile vse prej kot objektivni prikaz dejstev, katera so iz stečajnega spisa jasno razvidna. Prepričan sem, da tovrstni nadzori ne služijo ugotavljanju objektivnih dejstev, pač pa zaščitijo posameznih sodnikov in ohranjanju ugleda sodišča.

- Nedavna revizija sodničinega dela, na katero se sodišče pogosto sklicuje, se je izvedla na podlagi intervencije Komisije za preprečevanje korupcije in se ni nanašala na celoten stečajni postopek, pač pa na sporno odmerjanje nagrade stečajnemu upravitelju, pri katerem smo upniki zaznali utemeljen sum pristranskega ravnanja stečajne sodnice, ki v določenih segmentih (po našem mnenju) ustreza definiciji korupcije.
- Ni točna ugotovitev, da so bile vse ugotovljene napake v pritožbenem postopku odpravljene, kajti pri odmeri nadomestila upravitelju z dne 11.2.2011 je ne le po mnenju upnikov, pač pa tudi po mnenju Vrhovnega državnega tožilstva prišlo do ponovnega zaobida zakona in izdaje nezakonitega sklepa, katerega pa višje sodišče ni razveljavilo, Vrhovno sodišče RS pa navkljub vloženi zahtevi za varstvo zakonitosti v tej zadevi ni želelo odločati in je vlogo tožilstva dne 20.12.2011 zavrlo, ker naj ne bi šlo za kakšno »pomembno pravno vprašanje«.
- V konkretnem primeru se stečajna sodnica, ki se je pri odmerjanju neprestano »motila« ne more izgovarjati na spreminjanje predpisov o nagrajevanju, na kar se v svojem poročilu sklicujete pod tč. 6, saj so bili trije tozadevni sklepi v stečaju nad HKS Sicuro izdani in na višjem sodišču razveljavljeni v času veljavnosti ZPPSL in nanj vezane »Odredbe...«. Tudi opravičevanje previsoke odmere z opustitvijo preverjanja obdobja, na katerega se odmerjena nagrada nanaša, je sprenevedanje. Takšna napaka se je sodnici resda primerila kar dvakrat, pri čemer je sodnica enkrat podvojila časovno obdobje, drugič pa akontacijo, ki se odmerja le za preteklo delo, odmerila kar za vnaprejšnje obdobje. Pri tem naj posebej poudarim, da ni moglo iti za nehotno napako, saj je bila sodnica v nekaterih primerih s strani upnikov oziroma upniškega odbora vnaprej opozorjena na nezakonitost in neutemeljenost upraviteljevega predloga, pa ga je kljub temu nekritično potrdila, kot je tekom stečaja potrdila vsak njegov predlog, ne glede na njegovo skladnost z veljavnimi predpisi.
- Šestkratno odmerjanje previsoke nagrade upravitelju, pri čemer je bilo 5 tovrstnih odločb uspešno izpodbityh in le dve potrjeni (od teh ena s strani tožilstva označena kot nezakonita) se Vam in višjemu sodišču ne zdi posebej sporno. Takšno početje se označuje kot »ravljanje s premajhno skrbnostjo«. Bi moralo po Vaših kriterijih za opredelitev spornega oziroma pristranskega ravnanja biti razveljavljenih vseh 7 odločb o odmeri nagrade/nadomestila upravitelju? Škandalozno odmerjanje nagrade je bil eden od številnih argumentov v moji zahtevi za izločitev sodnice, katero ste lani vehementno zavrnil kot »neutemeljeno«.
- Posebej problematična se mi zdi navedba, da rezultat preizkusa izdanih odločb v stečaju HKS Sicuro ni odstopal od povprečja v drugih postopkih. Ali to pomeni, da vsi sodniki Vašega sodišča v vseh stečajnih zadevah sodijo tako nestrokovno in ponavljajoče izdajajo nezakonite sklepe? Podatki, ki sem jih pridobil od uradne osebe sodišča po ZDIJZ na srečo kažejo drugačno sliko: odstotek razveljavljenih odločb je v stečaju nad HKS Sicuro močno presegal povprečje naslovnega sodišča. Ob tovrstnih izjavah imam občutek, da s ciljem zaščite ene od sodnic žrtvujete ugled celotnega sodišča.
- Zbodel me je podatek, da imenovana sodnica postopek vodi tekoče, pri čemer sem Vas v več nadzorstvenih pritožbah opozarjal na ponavljajoč pojav neutemeljenega zavlačevanja pri odločanju, na kar je naslovno sodišče posebej opozarjal tudi urad Varuha človekovih pravic. Naj spomnim le na dejstvo, da je imenovana sodnica zakonsko predpisan rok za odločanje o zahtevah upniškega odbora in posledičnih ugovorih upravitelja zoper te zahteve (po 100. členu ZFPPIPP) v povprečju prekoračila za 1.285%, pri čemer so nekatere prekoračitve presegle 3.000%. Ob tako eklatantnih kršitvah predsedstvo naslovnega sodišča ni ugotovilo nobenega zavlačevanja. In ni odveč dodati, da sodnica ni ugodila niti eni od zares številnih in utemeljenih zahtev, prošenj ali predlogov, ki jih je nanjo ali na upravitelja naslavljal upniški odbor.
- V tem trenutku sodnica Jelka Rozman stečajnih zadev res ne rešuje več, vendar naj spomnim, da je bilo naslovno sodišče in tudi nadrejeno Višje sodišče v Ljubljani o teh in drugih nepravilnostih sproti obveščeno že v času, ko je ta sodnica še vodila nekatere insolvenčne postopke, pa ukrepanja ni bilo. Tudi zahteva za njeno izločitev je bila dana v času, ko je bil stečaj HKS Sicuro še odprt, pa ste vse moje tedanje argumente enostavno prezrli in sodnico v celoti zaščitili. Nasploh je značilno, da se z nujnimi ukrepi odlašata tako dolgo, da le-to postane brezpredmetno, ker se razmere medtem bistveno spremenijo in se problematični postopki medtem pač zaključijo.

Pod tč.11 ste v poročilu zapisali: »V zvezi z konkretnimi očitki, ki so pojavljajo v medijih in merijo na pretirano povezanost sodnic Dide Volk in Jelke Rozman s stečajnimi upravitelji kot tudi s prejemanjem neobičajnih daril ter hkratnim imenovanjem teh upraviteljev v njihovih postopkih, pa imenovani sodnici v svojih izjavah očitke zavračata. Sodnica Jelka Rozman izpostavlja svoj dolgoletni sodniški staž, sporne slike pa so iz povsem zasebne zabave in zasebnega praznovanja rojstnega dneva sodelavke Dide Volk, s katero prijateljuje, kar se ji ne zdi sporno. Glede objave, da so bila za njen 60. rojstni dan zbiranja darila, pa sodnica pojasnjuje, da je takrat res povabila večje število ljudi in dobila v dar kolo, poziv za zbiranje darila pa je bil poslan vsem udeležencem«.

Glede zapisanega je potrebno opozoriti:

- Dolgoletni sodniški staž v ničemer ne more opravičiti ali zmanjšati pomena storjenih nepravilnosti, prej nasprotno. Tudi ne more opravičiti druženja s tistimi, katere sodnica pri svojem sodniškem delu nadzoruje oziroma bi jih po zakonu morala nadzorovati in katerim »reže kruh« (odmerja nagrade in dovoljuje sklepanje poslov za stečajnega dolžnika). Še manj pa dolžina sodniškega staža opravičuje jemanje dragih daril od oseb, ki sodelujejo v postopkih, katere ta sodnica vodi. Verjamem, pa, da bo tudi ta povsem neutemeljen argument za naslovno sodišče zadoščal in bo »omadeževana« sodnica oprana vsakršne moralne in kazenske odgovornosti, kot je v preteklosti vselej bila.
- Vse dosedanje sporne poteze taiste sodnice so bile na različne načine opravičevane, minimalizirane, relativizirane ali zanikane, četudi smo jih upniki (in v novejšem času novinarji) dokazovali. To velja tako za »pomote« pri odmeri nagrad, ki so bile vselej v upraviteljevo korist, kot vztrajno zavračanje predlogov za razrešitev upravitelja, pri čemer je sodnica vnaprej napovedala, da tega upravitelja nikoli ne bo odstavila.

Pod tč.12 ste v poročilu zapisali: »Sodnica Dida Volk /.../ v svoji vlogi še posebej opozarja na specifičen položaj med stečajnim upraviteljem in sodnikom, še posebej v času ZPPSL do leta 2008, ko marsikatera vprašanja tega odnosa zakonsko natančno niso bila dorečena in so bila dejansko prepuščena dogovoru med njima«.

Glede zapisanega je potrebno opozoriti:

- Citirana sodničina izjava kaže, da je bilo že v času veljavnosti ZPPSL marsikaj prepuščeno dogovoru med sodnikom in upraviteljem, četudi je tedaj postopek vodil 3-članski senat sodnikov. Tovrstno dogovarjanje »na 4 oči« je po sedanji ureditvi še toliko bolj prisotno in po moji presoji marsikdaj problematično ter predstavlja eno od korupcijskih tveganj; še posebej ob dejstvu, da zakonodaja ne omogoča nadzora s strani upnikov (upniškega odbora) in le-te odriva od informacij in odločanja.
- Seveda tudi citirani argument ne opravičuje pojavov pristranskega sojenja in ravnanja v škodo stečajnih upnikov.

Pod tč.13 ste v poročilu zapisali: »Upoštevasjoč zgornja pojasnila in ugotovitve ocenjujemo, da je dejansko potrebno izhajati iz časovne distance do očitanih dogodkov kakor tudi, da po izsledkih pristojnih organov niso razkrila neposrednih koruptivnih ravnanj, saj je sodišče kooperativno sodelovalo s temi organi, ki so tovrstne zadeve pri imenovanih sodnikih raziskovali.«.

Glede zapisanega moram opozoriti:

- Ni mi povsem jasno, kakšno »časovno distanco« ste imeli v mislih; glede na to, da nekateri sporni dogodki segajo v novejši čas in ste bili nanje (tudi z moje strani) sproti opozorjeni, o njih pa je v preteklih dneh mnogo iz medijev javnega obveščanja izvedela tudi širša javnost. Problematisirane fotografije so resda izpred štirih let, kar pa ne pomeni, da tudi vse posledice očitanih (nedopustnih) povezav segajo tako daleč v preteklost in da so deviantni pojavi v insolvenčnih postopkih stvar zgodovine, ki jo je potrebno čimprej pozabiti.
- Glede izsledkov pristojnih organov, ki doslej niso razkrili koruptivnih ravnanj, naj opozorim, da se številni tozadevni postopki še niso končali ali pa se komaj začenjajo in da koruptivna dejanja niso

edina pojavna oblika protipravnega ravnanja v insolvenčnih postopkih, ki bi bila posledica spreg med posameznimi akterji v teh postopkih, še posebej med upravitelji in sodniki.

Iz gornjih navedb izhaja, da sodna uprava naslovnega sodišča nadaljuje s sprenevedanjem in poskuša svoje sodnike zaščititi za vsako ceno – tudi za ceno ugleda celotnega sodišča in sodstva nasploh. To se počne tudi s tako nedopustnim ravnanjem kot je potvarjanje dejstev in dezinformiranje predsednika Vrhovnega sodišča ter širše javnosti. S takšno držo ugleda največjega sodišča v državi vsekakor ne boste ohranili; prav nasprotno – s tem početjem rušite še preostali ugled celotnega sodstva. Zato predlagam odločnejše ukrepanje v smeri zaščite strank sodnih postopkov in ohranitve pravne državi, dokler je za to še čas.

Tudi tokrat podpisani (in širša javnost) od Vas pričakujem(o) ustrezno pojasnilo.

S spoštovanjem,

Bojan Oblak

V VEDNOST TUDI :

- VS RS
- SODNI SVET
- MPJU